

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Knud Erik Hansen gav en beskrivelse af menneskerettighedsbegrebet, som om det var noget, der regulerede forholdet mellem stater, og det er jo ikke rigtigt. Menneskerettighederne, som de er nedfældet i den europæiske menneskerettighedskonvention, regulerer forholdet mellem den enkelte borger og hans eller hendes fædreland; den stat, man opholder sig i.

Det enestående ved Menneskerettighedsdomstolen og ved menneskerettighedskonventionen i europæisk regi er jo, at hr. Knud Erik Hansen eller Elisabeth Arnold kan slæbe den danske stat for retten ved Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg og sige: Mit fædreland krænker mine rettigheder.

Der er ikke tale om at regulere staters forhold til hinanden. Der er tale om at beskytte borgerne mod overgreb fra statens side. Det er det, der gør den europæiske menneskerettighedskonvention så unik. Den beskytter den enkelte borger mod overgreb fra det fædreland, man bor i.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes jo, at det forslag til vedtagelse, som hr. Knud Erik Hansen har fremsat, er væsentlig bedre end det, regeringspartierne har fremsat, men det er jo ikke helt så klart i teksten, som det forslag Enhedslisten har fremsat.

Derfor vil jeg godt spørge: Hvad betyder ordene »at arbejde for, at det ikke bliver en del af Traktaten«. Jeg læser det sådan, at det betyder, at om nødvendigt skal regeringen nedlægge veto, også selv om det betyder, at der slet ikke bliver nogen Nicetraktat. Det er jo dér, det til syvende og sidst kan komme til at stå, og det er jo derfor, at regeringen ikke vil forpligtes. Det er jo, fordi regeringen jo ikke vil bringe sig selv i den situation, at den til syvende og sidst skal nedlægge veto mod Nicetraktaten for at hindre det her.

Det går jeg ud fra selvfølgelig ligger i SF's forslag; at det indebærer et veto. Det er blot for at få det klargjort, for jeg synes, at hvis vi kan få det klargjort, så er det et udmærket forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Det er min sådan generelle opfattelse, at SF's tilgang i forhold til menneskerettigheder i forhold til internationale organisationer er, at det

er noget, der skal styrkes allermest muligt. Derfor går jeg også ud fra, at det sådan set også må være SF's ønske i forhold til EU-institutionerne, og når det gælder borgernes rettigheder i forhold til EU-institutionerne.

Jeg vil bare spørge hr. Knud Erik Hansen: Der er ingen tvivl om, hvad indstillingen er i forhold til, at vi går efter et politisk dokument, og jeg har hørt argumenterne for, hvorfor man er bange for at få et stykke papir eller en vedtagelse ind i en traktat, men jeg vil bare spørge, hvad SF ville sige til, hvis man havnede i en situation, hvor man havde opfyldt kravet om, at der ikke skulle være nogen yderligere kompetence til EU – det udvidede menneskerettighederne på det eksisterende menneskerettighedsgrundlag, altså med respekt for menneskerettighedskonventionen og domstolen – ville det så være tilstrækkeligt for SF til at sige, at så ville de under ingen omstændigheder overhovedet diskutere at sikre borgernes rettigheder i forhold til EU.

Det synes jeg da er et interessant spørgsmål at få svar på.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg kan svare fru Elisabeth Arnold ganske kort: Hvis jeg har sagt det, som fru Elisabeth Arnold siger, så vil jeg sige, at fru Elisabeth Arnold har ret. Det er klart, at menneskerettighederne er et forhold mellem borgerne og den enkelte stat, og det er staterne, der lover, at de vil overholde menneskerettighederne. Det er jeg enig i.

Til hr. Keld Albrechtsen, der spørger efter, hvad vi vil arbejde for: Når vi har lavet den her formulering, så er det, fordi vi synes, det er vigtigt at gå ind i den diskussion, der foregår i konventet. Og den er meget præget af, at nogle mener, at det her arbejde med charteret skal indgå i Traktaten, og at det kommer til at præge en hel del af arbejdet og udformningen af det.

Der er mange, som jeg sagde, der har store drømme om, at det her skal være meget mere, end den her udtalelse er udtryk for. Og derfor tror vi, det er vigtigt i forhold til den politiske proces, der foregår i konventet, at vi nu siger nej.

Det betyder ikke, og det kan så også være svar til hr. Claus Larsen-Jensen, at vi tager afstand fra, at vi kan have nogle ting i Traktaten om menneskerettighederne. Men det er et spørgsmål, om det store dokument, der er lagt op til nu her, med det store ambitionsniveau,